

ENTREVISTA A PERE ROVIRA SOBRE *LES GUERRES DEL PARE*

Un pare i un fill que només accepten l'autoritat de la llibertat

Quina història ha volgut explicar en aquesta novel·la?

El tema central són les relacions entre un fill que fa el pas de la infància a l'adolescència i un pare que viu el final definitiu de la joventut. Al voltant d'aquests protagonistes hi ha un bon grapat de personatges de tota mena, dramàtics, còmics, generosos, mesquins, malvats, corruptes, honestos, i un teixit d'aventures de guerra i de pau, d'històries íntimes i públiques que ofereixen un fresc de la condició humana enfrontada a unes situacions molt dures i, alhora, solidàries. L'àmbit de la novel·la és el passat i el present d'un món rural que està a punt de perdre per sempre els seus senyals d'identitat, a causa de l'esclat del negoci turístic a la costa catalana i de la corrupció moral i la degradació ambiental que això genera.

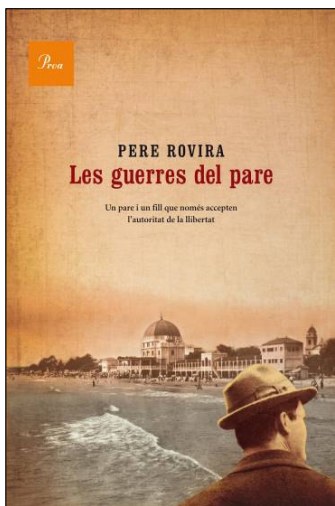

És un llibre sobre la guerra? Per què es parla de *guerres* en plural?

En la novel·la hi apareix la guerra, però no és una novel·la sobre la guerra. Un dels dos protagonistes, el pare, va quedar marcat pel fet d'haver participat en la guerra civil, com quasi tota la gent de la seva generació. El plural *guerres* al·ludeix al fet que aquest personatge, després de combatre en les trinxeres del bàndol republicà, va haver de lliurar diversos combats personals per refer la seva vida, per protegir la seva família i també per plantar cara a un cas de corrupció que va provocar la divisió i l'enfrontament entre els habitants del poble on vivia.

El títol de la tercera part de la novel·la, “La guerra dels metges”, es refereix a això últim? Aquesta història, està basada en algun fet real?

Sí, la guerra dels metges es refereix a la divisió en dos bàndols del poble de Riba-seca, provocada per l'intent d'exclusió d'un dels metges de la comunitat a causa d'interessos foscos. L'episodi està basat en uns fets que van succeir realment en el poble on jo vaig néixer, Vila-seca de Solcina, i a Salou, que aleshores en depenia municipalment. Com que el llibre és una novel·la, i no una crònica històrica, aquests fets són tractats amb una total llibertat imaginativa. Vull subratllar que potser és la primera vegada que es parla públicament d'un conflicte que va produir-se fa més de cinquanta anys i que va marcar violentament la història de dos llocs ara tan coneguts i freqüentats. En la majoria dels seus aspectes, els fets van ser poc edificants, però també van produir reaccions admirables que no es mereixien l'oblit.

Quin tipus de relació hi ha entre els protagonistes de la novel·la?

En una frase de la portada es diu que són dues persones que només accepten l'autoritat de la llibertat. Això no ha estat mai fàcil, i, en un sentit polític general, en aquella època ho era molt menys que ara. Però la llibertat privada, íntima, la llibertat del que en podríem dir la petita història, era la sal de la vida d'aquells temps i d'aquests personatges. Ells dos viuen una relació basada en l'afecte mutu, i en la comprensió, per part del pare, i en l'admiració, per part del fill. Aquestes perspectives s'aniran intercanviant a mesura que avança la

narració i que els personatges evolucionen.

Com és el món on conviuen els personatges?

És un món de picaresca i de tendresa. Molts dels personatges que apareixen en la novel·la estan carregats de picardia i humor, i en ells hi ha aquell fons d'innocència tendra que l'amor a la vida produeix. Saben divertir-se, riure, menjar, beure, i no permeten que les adversitats socials i naturals els destrueixin l'alegria. Aquest seria un dels vessants exemplars de la novel·la: la força de l'alegria davant de les calamitats.

És, doncs, una novel·la d'humor?

En un cert sentit, sí. Però d'aquesta manera que dèiem; en la novel·la passen coses terribles: guerra, morts, destrucció, ruïna –com la que provoca la gran gelada de l'hivern del fred–, violència, humiliacions, odis, baralles –fins i tot entre germans o entre pares i fills–. L'humor és el bàlsam que fa tot això suportable.

Es pot establir un paral·lelisme entre l'època de misèria i calamitats que descriu a la novel·la i l'època actual?

Totes les èpoques difícils acaben assemblant-se. En aquest cas, hi ha paral·lelismes molt concrets, com, per exemple, l'enfrontament entre la corrupció, el poder i l'honestedat. O la capacitat de resistència dels pobres, de mantenir la dignitat i no perdre mai del tot la l'alegria, al contrari dels estafadors i els seus còmplices, que sembla que no n'hagin tingut mai. Són coses que també podem veure en la crisi que actualment ens han abocat a sobre.

Per acabar, quina ha estat la seva principal preocupació estrictament literària?

He procurat escriure amb amenitat, claredat, profunditat i sentit del ritme, tenint present que una de les qualitats imprescindibles que ha de tenir una novel·la ha de ser que el lector vulgui continuar llegint-la, que els personatges siguin magnètics i els fets emocionants.